

Współpraca

Naukowa

między

Krakowem

a

Montpellier

1973

2009

Obejrzyjcie szczegółowo to zdjęcie, jest ono bardzo istotne.

To jedno zdjęcie symbolizuje całość współpracy pomiędzy Krakowem a Montpellier w dziedzinie zdrowia.

Zostało ono zrobione **23^{go} marca 1973** na Wydziale Medycyny w Montpellier na zakończenie obrony pracy doktorskiej Pani Matyldy **POULIQUEN-CHEVALLET**.

Ostatnia osoba z lewej strony to doktor Zygmunt **RYZNEKSKI**. Stypendysta rządu francuskiego, który odbywał 9-cio miesięczny

staż w Laboratorium Chemii Farmaceutycznej Wydziału Farmacji. Od chwili swojego przyjazdu podbił on serca wszystkich pracowników laboratorium.

Czerwiec 1973, pożegnalna lampka wina zorganizowana przez Laboratorium stała się dla Zygmunta okazją do zaprezentowania nam swojej małżonki, doktora medycyny. Pozostawiając ich synka Adama w Krakowie, pod opieką babci, udało jej się dołączyć do swojego małżonka na krótko jego wyjazdem.

Nastroj jest radosny, ale już wszyscy żałują, że zabraknie im jego inteligencji, jego humoru, jego pogody ducha i wielkiej uprzejmości. Dalsze kontakty są absolutną koniecznością.

W trakcie swojego pobytu we Francji Zygmunt otoczony był troskliwą opieką tych wszystkich którzy zdawali sobie sprawę z jego izolacji.

Były to czasy nieistniejącej jeszcze « kolonii » polskiej w Montpellier i wielkich problemów z łącznością telefoniczną i korespondencyjną.

Wdzięczny za to wszystko co jego francuscy przyjaciele zrobili dla niego, Zygmunt zaprasza ich do Polski i zobowiązuje do odpowiedzi na swoje zaproszenie.

Sierpień 1974, rodzina RYZNERSKICH przyjmuje pierwszą delegację francuską w Rabce koło Zakopanego. Jest to początek długiej serii. Wielka gościnność Zygmunta i Zofii jest niewątpliwie podstawowym elementem, który zapewnił długowieczność współpracy Kraków-Montpellier.

W Krakowie można było ocenić gościnność gospodarzy po tym jak nie wahali się podzielić na dwie części swoje mieszkanie, które miało wszystkiego dwa pokoje: jedna część była dla 4 Francuzów, a druga dla 4 członków rodziny.

Opuszczając Polskę Francuzi obiecali że do niej powrócą. Niestety w latach **1974 - 1981** związki przyjacielskie ograniczały się do korespondencji i jeszcze rzadszych kontaktów telefonicznych.

13 grudnia 1981, na małym ekranie pojawia się generał Wojciech JARUZELSKI i ogłasza stan wojenny. Oznacza to, że epizodyczne kontakty z Krakowem zredukowane zostaną do zera.

Dziś trudno sobie wyobrazić co to oznaczało. Listy o których nigdy nie było wiadomo czy

dotarli do adresata oraz cierpliwe próby połączeń telefonicznych, długotrwałe acz nieskuteczne.

Maj 1983, szczęśliwa niespodzianka : list z Krakowa z informacją, że przy dużej dozie cierpliwości można kontaktować się telefonicznie. Faktycznie telefon jest « podłączony » ponownie. Zygmunt domaga się aby po tak długim milczeniu Francuzi ponownie przyjechali do Polski.

Sierpień 1983, rodzina RYZNERSKICH przyjmuje drugą delegację francuską. Ten pobyt w Krakowie jest okazją do złożenia pierwszej wizyty w Katedrze Chemii Farmaceutycznej. Po raz pierwszy podjęty zostaje temat nawiązania współpracy naukowej.

23 marca 1984, doktor RYZNERSKI uczestniczy w obronie pracy doktorskiej Noëlle ARTIS.

Synteza związków nad którymi pracowała Noëlle ARTIS została zainicjowana przez Zygmunta w trakcie jego pobytu w Montpellier.

Obecność doktora RYZNERSKIEGO w gronie egzaminatorów jest więc w pełni uzasadniona.

W **czerwcu 1984**, służby kulturalne ambasady francuskiej w Warszawie poinformowały, że w ramach nowego porozumienia o współpracy naukowej francusko-polskiej istnieje pewna ilość stypendiów na dwumiesięczne pobyty w laboratoriach polskich.

Znając relacje nawiązane z Katedrą Chemii Farmaceutycznej w Krakowie, profesor Henri ORZALESI proponuje Pierrowi CHEVALLET podjęcia tego wyzwania. Warunek jest jeden : przed wyjazdem trzeba obronić doktorat. Praca która czekała tylko na zgodę dyrektora laboratorium jest gotowa bardzo szybko i obroniona **27 marca 1985**.

5° kwietnia 1985, aby uczcić to wydarzenie Pierre CHEVALLET odpowiada wraz z rodziną, w trakcie świąt Wielkanocnych, na stale powtarzane zaproszenie RYZNERSKICH.

Jest to okazja aby dzieciom towarzyszącym w podróży pokazać, że problemy zaopatrzeniowe istnieją nie tylko w kinie, na filmach o drugiej wojnie światowej

Składana torba na zakupy jest przedmiotem najbardziej użytecznym w czasach braków zaopatrzeniowych. Ponieważ nie można przewidzieć momentu dostawy towaru, trzeba być zawsze gotowym do zakupów. Nie kupuje się tego czego nam potrzeba bądź tego na co

mamy ochotę, kupujemy to co jest, aby potem to wymienić bądź odsprzedać.

Pierwsza wizyta w Katedrze Chemii Farmaceutycznej na ul. Skałecznej. Trzeba wiedzieć, że w tym czasie Wydział Farmacji nie posiada w Krakowie swojej własnej siedziby. Różne laboratoria porzucane są w czterech kątach miasta, w przejętych na ten cel budynkach. Ma się więc przyjemność spotkania w mieście studentów, którzy przez cały dzień przemieszczają się z jednego laboratorium do drugiego zgodnie ze swoim programem zajęć. Budynek przy ul. Skałecznej wypożyczony został od sąsiadującej z nim własności kościelnej. Zostanie on zwrócony kościołowi po wybudowaniu Wydziału Farmacji w Prokocimiu przy ul. Medycznej.

Spotkanie z Kierownikiem Katedry Profesorem Alfredem ZEJCEM i kilkoma jego współpracownikami; wszyscy są gotowi do współpracy. Brakuje tylko sygnał startowego.

Czerwiec 1985, wystąpienie o stypendium na pobyt w Polsce zostało odrzucone. Potrzeba jeszcze cierpliwości.

Czerwiec 1986, nowe wystąpienie zostało ukoronowane sukcesem. Pobyt przewidziany jest po wakacjach. Maraton administracyjny może się zacząć i rozliczne formularze pozwalają w końcu otrzymać WIZĘ.

3 września 1986: Pierre CHEVALLET ląduje w Warszawie o godz. 20h15. Zejście z samolotu odbywa się po schodkach pilnowanych przez uzbrojonych żołnierzy. Zygmunt RYZNERSKI jest na lotnisku aby powitać stażystę. Polska przygoda może się zacząć. Choć tradycyjnie stażyści lokowani są w akademikach, Pierre CHEVALLET ma szczęście być raz jeszcze goszczonym przez rodzinę RYZNERSKICH.

Przbycie do laboratorium ma wszystkie cechy wcielenia do wojska.

Za wyjątkiem wizyty u lekarza wszystko jest bardzo podobne : pobór w kasie Akademii Medycznej miesięcznych zapasów, które w tych czasach przysługiwały każdemu pracownikowi : ręcznik, mydło, kartka na mięso (2,5 kg), ... rolka papieru higienicznego i oczywiście diety dla obcokrajowców z zachodu : 1500 złotych na dzień czyli 45.000 złotych miesięcznie.

Trzeba zauważyć, że w tym czasie rektor otrzymywał podobną sumę podczas gdy górnik w Katowicach zarabiał 60.000 złotych.

Kwoty te są znane, gdyż w tych czasach wszystkie pensje wypłacane są w gotówce. W Katedrze, każdego miesiąca, umyślny udaje się do kasy aby pobrać pensję i ekwiwalent dla wszystkich pracowników.

KUPON REJESTRACYJNY M-F	Mięso 300 g 1986-09	Mięso 300 g 1986-09	Mięso 300 g 1986-09	Mięso 300 g 1986-09
Wol. Ciel z kością 400 g 1986-09	G 6877951 CHEVALLET nazwisko i imię			Mięso 200 g 1986-09
Wol. Ciel z kością 300 g 1986-09	UL. LEMARCKA 22A/2 adres: KRAKÓW			Mięso 100 g 1986-09
Rezerwa 1 1986-09	Rezerwa 2 1986-09	Mięso 100 g 1986-09	Mięso 100 g 1986-09	Mięso 100 g 1986-09

Po powrocie, za pokwitowaniem, rozdziela on pomiędzy pracowników to co im się należy.

Aparatura i wyposażenie laboratorium jest elementarne, ale pracownicy są wykwalifikowani. Doświadczenie szybko uczy, że aby robić Chemię, wcale nie potrzeba super wyszukanej aparatury. Polacy nie mają ropy naftowej ale mają mózgi i to dobrze uformowane.

Pobyt, oficjalnie przewidziany na dwa miesiące, okazuje się mało formalną umową. Kwestor Akademii Medycznej informuje, że otrzymał finansowanie jedynie na miesiąc i złośliwie dodaje "i tak stażyści nigdy nie zostają dłużej".

Korzystając z ciepłego przyjęcia przez Zygmunta et Zofię, « mały » Francuz nie widzi powodu skrócenia swojej pobytu w Polsce. Zwraca się w tej sprawie do Attaché Naukowego ambasady francuskiej w Warszawie. Ten upewnia się, że

zainteresowany gotów jest toczyć bój o respektowanie podpisanego porozumienia. Trzeba bowiem wiedzieć, że ówczesne władze polskie przyjęły zwyczaj, by w ramach oszczędności, nie respektować porozumień o współpracy podpisanych z krajami zachodnimi. Przyjmując to interesujące wyzwanie « mały » Francuz "molestuje" Kwestora Akademii Medycznej i uprzedza, że z wynagrodzeniem czy bez on i tak pozostanie przez całe dwa, przewidziane miesiące.

Ta banalna historia administracyjna pozwala stypendyście okazać władzom Wydziału Farmacji jego przywiązanie do skrupulatnego respektowania przyjętych porozumień.

Kiedy przekazuje on Profesorowi Alfredowi ZEJCOWI, Prorektorowi Akademii Medycznej propozycję współpracy sformułowaną przez Profesora Henri ORZALEZI, wiceprezidenta Uniwersytetu Montpellier 1, ten przyjmuje ją z entuzjazmem.

10 października 1986, propozycja protokołu porozumienia zostaje podpisana pod życzliwym okiem świątków, którzy staną się ojcami chrzestnymi i aktorami współpracy pomiędzy wydziałami Farmacji Montpellier i Krakowa.

Na zdjęciu tym od prawej do lewej siedzą : doktor Zygmunt RYZNERSKI, Dziekan Jerzy POREBSKI, Profesor Alfred ZEJC,

doktor Pierre CHEVALLET i Profesor Jan GRZYBEK, przyszły Dziekan Wydziału Farmacji.

Oczywiście to podpisanie dokumentów odbyło się przy całkowitej akceptacji Profesora Marka SYCHA, Rektora Akademii Medycznej.

15° października 1986 Kwestor Akademii Medycznej powiadamia, że dostał w końcu polecenie wypłaty stypendium za drugi, przewidziany umową miesiąc. Ażeby było jeszcze piękniej, sekretariat Akademii wydaje zaświadczenie na mocy którego stypendysta, jako gość oficjalny rządu polskiego, posiada zniżkę hotelową z której korzystają pracownicy akademicy. Oznacza ona redukcję ceny o ponad 80%.

22° października 1986, w przeddzień wyjazdu z Polski Pierre CHEVALLET spotyka w Warszawie, zgodnie z ustaleniami, pana Jeana RAZUNGLES, Attaché Naukowego ambasady francuskiej. Po bardzo długiej i swobodnej wymianie poglądów na temat sytuacji w Polsce, pan RAZUNGLES, proponuje wsparcie współpracy naukowej Kraków-Montpellier stypendiami (2 razy 9 miesięcy), zaproszeniem (1) i misjami (6) które mogłyby udostępnić przed końcem ostatniego roku swojego pobytu w Polsce

Listopad 1987; dzięki przyznanym stypendiom, Dziekan H. ORZALESI, J. CASTEL, P. FULCRAND, M. JACOB i JJ.

SERRANO odbywają, wraz z P. CHEVALLET, pierwszą wizytę oficjalną w Polsce.

Maj 1988, Dziekan J. POREBSKI, Profesor A. ZEJC i Doktor Z. RYZNERSKI odbywają w rewanżu swoją pierwszą wizytę oficjalną w Montpellier.

26^{go} września 1988, pani Grażyna KOŃSKA przybywa do Montpellier na 9-cio miesięcy staż post-doktorancki w laboratorium Botaniki profesora Claude ANDARY.

1^{go} października 1988 Kazimierz LIGARSKI wprowadza się do akademika "La Colombière". Rozpoczyna swoją pracę doktorską z farmacji galenowej u Profesora Maurice JACOBA. Znający zaledwie kilka słów francuskich w momencie swojego przybycia do Francji ten młody student bez trudów uzyskuje w roku 1989 dyplom Instytutu Farmacji Przemysłowej w Montpellier (IPIM).

Warszawa : remont ambasady francuskiej

Te długoterminowe stypendia są pierwszymi przyznanymi po podpisaniu protokołu o współpracy Kraków-Montpellier. Do roku 2009 przyznano łącznie 24 stypendia. Oznacza to więcej niż jedno stypendium rocznie. Ta regularność i ciągłość stanowią ważny element w jakości i długotrwałości współpracy naukowej pomiędzy Montpellier a Krakowem. Nie byłaby ona możliwa bez życzliwości i zrozumienia kolejnych Attaché Naukowych i Kulturalnych Ambasady francuskiej.

Począwszy od **października 1988**, delegacja z Montpellier zapraszana jest do uczestnictwa w uroczystościach rozpoczęcia nowego roku akademickiego na Akademii Medycznej w

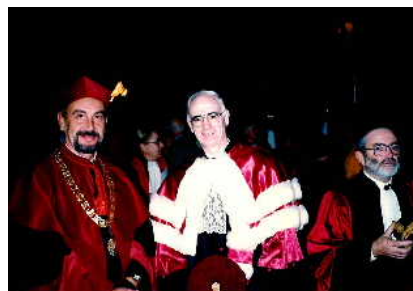
Krakowie i w seminarium naukowym Polsko - Węgierskim (już wtedy w jęz. angielskim) w Zakopanem.

4 października 1988 : delegacja francuska spotyka się z Profesorem Markiem ZEMBALĄ, nowym prorektorem Akademii Medycznej, odpowiedzialnym za współpracę międzynarodową. Jest to okazja do odnowienia i poszerzenia porozumienia o współpracy pomiędzy Uniwersytetami w Montpellier i Krakowie.

Październik 1989: wizyta kolejnej delegacji polskiej z okazji 700-lecia Uniwersytetu. Na zdjęciu widoczny jest, kierujący nią Prorektor Marek ZEMBALA (który po raz pierwszy przebywa w Montpellier) w otoczeniu profesorów : Jerzego BRANDYSA, Marii GORCZYCY, Alfreda ZEJCA i Alaina TEROL.

Uczestnicy spotkania występują w tradycyjnych, eleganckich strojach: Dziekan Wydziału Medycyny, Claude SOLASSOL odziany w swoją przepiękną togę, po jego

prawej stronie Profesor Jean-Louis LAMARQUE. Proszę zwrócić uwagę na złoty łańcuch Prorektora : insygnium autorytetu i władzy uniwersyteckiej.

Rektor Akademii Montpellier, również w dostojnym odzieniu, podczas ceremonii ekumenicznej w katedrze Świętego Piotra w Montpellier.

4 październik 1989, kolejne uroczyste podpisanie dokumentów. Trzeba zauważyć że aż do upadku muru berlińskiego (**9 listopada 1989**), wszystkie spotkania Kraków-Montpellier stawały się okazją do uroczystego podpisywania aktualizowanych programów współpracy : biurokracja polska w rywalizacji z biurokracją francuską, która wcale nie jest gorsza.

Ta pierwsza wizyta Profesora ZEMBALI jest okazją do poznania towarzyszącej mu małżonki. Po części oficjalnej, spacer w Palavas-les-Flots.

26 lutego 1990 Zygmunt i Zofia organizują, raz jeszcze, przyjęcie na cześć delegacji francuskiej. Obecni są, wraz z małżonkami, Prorektorzy GORCZYCA i ZEMBALA, oraz Profesor ZEJC. Jest także obecny ksiądz Jacek URBAN, przyjaciel rodziny, który ma szczęście zamieszkiwać w samym sercu zamku wawelskiego.

Marzec 1990, moment wytchnienia dla Kazimierza LIGARSKIEGO, który uczestniczy w kamawale i święcie niedźwiedzi w Prats-de-Mollo.

Od **kwietnia 1990**, współpraca naukowa Kraków-Montpellier służy dla świata gospodarczego Langwedocji-Roussillon jako przewodnik i pośrednik w kontaktach z Polską. Wizyta w Krakowie firmy BEC w poszukiwaniu kamieniołomów. Prorektor Akademii Gómiczo-Hutniczej Profesor Stanisław GORCZYCA, mąż Marii GORCZYCY, współpracownicy Profesora ZEJCA oferuje wyjątkowy dokument : atlas geologiczny regionu Krakowa.

Październik 1990, Rektor Akademii Medycznej Tadeusz CICHOCKI i Prorektor Marek ZEMBALA, przybywają do Montpellier aby poszerzyć współpracę o tematykę medyczną.

Grudzień 1990, wielka bieda widoczna jest, po raz pierwszy w Polsce, na ulicach.

Grudzień 1990, czwarta, krakowska misja pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału Farmacji z Montpellier. Profesor ZEMBALA, jak zawsze troskliwy i zapobiegliwy, odprowadza na krakowski dworzec swoich francuskich kolegów.

Marzec 1991, Dziekan Wydziału Medycyny, Claude SOLASSOL i Profesor Jacques CLOT udają się, pod opieką Profesora Jeana CASTELA, do Krakowa aby zbadać nowe możliwości współpracy, w szczególności w zakresie immunologii.

Grudzień 1991, z okazji piątej, krakowskiej wizyty pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału Farmacji z Montpellier stół Zygmunta i Zofii jest jak zawsze gościnnie nakręty. Warto odnotować obecność mecenasa Pierra BECQUE, przyszedłego specjalisty d/s krajów Europy wschodniej w Narodowej Izbie Notarialnej. Współpraca farmaceutów jest współpracą otwartą również i dla innych.

Sierpień 1992, prywatna wizyta w Bretanii Marty i Marka ZEMBALI. Więzy naukowe stają się silnymi więziami przyjaźni.

Czerwiec 1993, Profesor Marek ZEMBALA towarzyszy delegacji Wydziału Farmacji z Krakowa. Jest to okazja aby wymienić parę słów z Jeanem MARTINEZEM Dyrektorem Laboratorium Aminokwasów, Peptydów i Białek (LAPP).

Doktor RYZNERSKI i Profesor CASTEL znowu razem. Współpraca wciąż się rozszerza ale nie zapomina o tych najstarszych.

16 sierpnia 1994, inauguracja Krakowskiej Akademii Wina. Profesor Marek SYCH, były Rektor Akademii Medycznej jest jej prezydentem. Profesorowie Alfred ZEJC, Marek ZEMBALA i KOWALSKI są wiceprezydentami.

Utworzona z inicjatywy Instytutu Współpracy z Krajami Europy Orientalnej (ICEO), Krakowska Akademia Wina będzie promować tradycyjną kulturę wina opartą na powściągliwości i umiarkowaniu. W trakcie rozlicznych staży organizowanych w Polsce i w regionie Langwedocji-Roussillon, Akademia Wina, utworzona pod naukowym patronatem Centrum Formacji i Badań Enologicznych Wydziału Farmacji w Montpellier (Wydział kierowany przez Profesora Jean-Clauda CABANISA) wtajemniczyła w arкана

enologii i uformowała liczną grupę Polaków zakochanych w winie i nim zafascynowanych.

Sierpień 1994, Kraków zmienia się niezwykle szybko. Oto jak wyglądał w roku 1994 jeden z domów słynnej ulicy Kanoniczej, przy której znajdują się liczne budynki należące do kościoła katolickiego i prowadzącej na Wawel.

Dziś ten sam budynek stał się luksusowym i prestiżowym hotelem " Copernicus".

W dniach od 21 października do 3 grudnia 1994, Profesor Marek ZEMBALA gości w Laboratorium microbiologii i immunologii Panią Profesor Arlette SERRE. Nawiązuje się owocna współpraca z Doktorem Jean-Pierrem VENDRELL.

20 grudnia 1994, przy okazji dziewiątej misji w Krakowie, pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Farmacji z Montpellier prowadzą dla stowarzyszenia lekarzy krakowskich sesję

nauką poświęconą tematyce : *wino : kultura, nauka, przyjemność i zdrowie*. Profesor Jean-Claude CABANIS kończy sesję wprowadzając uczestników w tajniki analizy sensorycznej wina.

Luty 1995, sala spotkań Krakowskiej Akademii Wina znajduje się w centrum miasta, przy ulicy Brackiej nr 4. Sala ta jest częścią apartamentu, który ICEO wynajmuje dla swojego przedstawicielstwa w Polsce. Jest to prawdziwie mała ambasada regionu Langwedocji-Roussillon do której wszyscy langwedocjanie przewijający się przez Kraków zaglądają z przyjemnością.

Lipiec 1995, « wielki mistrz » - François WINTERNITZ, emerytowany Dyrektor Naukowy w CNRS, z przyjemnością odkrywa Kraków oprowadzany przez Zygmunta i Zofię RYZNERSKICH. Oczywiście nie omija lokalu ICEO przy ulicy Brackiej.

Od 7 do 11 listopada 1996, z okazji 10-lecia współpracy z Krakowem, Uniwersytet

Montpellier 1 gości liczną (20-to osobową) i prestiżową delegację polską. Profesor historii średniowiecznej Bronisław GEREMEK, członek założyciel **Solidarności** i Prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego Franciszek ZIEJKA wspólnie prowadzą liczne debaty.

Styczeń 1997, Profesor ZEMBALA po raz kolejny przebywa w Montpellier. Kontakty naukowe z doktorem VENDRELL przekształcają się w więzi przyjaźni.

Od 9 do 16 maja 1998, w Krakowie odbywa się pierwsze zebranie koordynujące programu Tempus-Phare. Gromadzi ono pracowników naukowo-dydaktycznych z Niemiec, Wielkiej Brytanii, Francji i Polski i poświęcone jest *Harmonizacji, w ramach Unii Europejskiej, programów studiów w dziedzinie farmacji*. Program ten kończy się w październiku 2001, po odbyciu 8 zebrań roboczych w Polsce, 7 we Francji i jednego w Niemczech.

Od 13 do 18 marca 1999, seminarium robocze programu Tempus-Phare w Krynicy (Polska).

Od 15 do 25 czerwca 1999, Profesorowie Jerzy BRANDYS z Wydziału Farmacji w Krakowie i Edmund GRZESKOWIAK z Wydziału Farmacji w Poznaniu korzystają z chwili wypoczynku aby wzmacniać współpracę francusko-polską.

Od 8 do 13 września 1999, uczestnictwo osób odpowiedzialnych za program Tempus-Phare w inauguracji nowego Wydziału Farmacji w Krakowie i w uroczystościach organizowanych z okazji 600-lecia odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Od 11 do 25 września 2000, zebranie robocze francusko-polskie programu Tempus-Phare w Montpellier.

1 października 2001, Rektor Franciszek ZIEJKA, zamyka uroczysty pochód, który udaje się do Collegium Maius na inaugurację nowego roku akademickiego na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W trakcie tej ceremonii, Profesor « Ioannem » CASTEL, odpowiedzialny za współpracę międzynarodową na Uniwersytecie Montpellier 1, otrzymuje z rąk Rektora medal "Merintibus" przyznany za zasługi oddane na rzecz Uniwersytetu Jagiellońskiego.

2 października 2001, w Krakowie odbywa się zamknięcie programu Tempus-Phare. Na zakończenie prac Akademia Wina gości uczestników z Francji i Polski.

W trakcie tego przyjacielskiego spotkania Dziekan Alain TEROL wręcza Prorektorowi Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego, Profesorowi Markowi ZEMBALI medal Wydziału Farmacji w Montpellier.

Po wielu latach wiernej i oddanej służby na rzecz współpracy francusko-polskiej Doktor Zygmunt RYZNERSKI otrzymuje takie samo wyróżnienie.

Spotkanie to przepełnione jest smutkiem, gdyż oznacza zamknięcie pewnego etapu i koniec pewnej epoki. Program Tempus-Phare, który przez trzy lata stwarzał liczne okazje do wzajemnych spotkań zakończył się, a przedstawicielstwo ICEO w Krakowie, miejsce tyłu spotkań, uległo zamknięciu.

25 lipca 2003, delegacja Wydziału Farmacji z Montpellier uczestniczy w uroczystościach wmurowania kamienia węgielnego pod wielką salą wykładową « Auditorium Maximum ».

17 października 2003, na obchodach 200-lecia Wydziału Farmacji w Montpellier, wśród licznych delegacji zagranicznych zaproszonych na tą uroczystość, znajduje się oczywiście i delegacja polska. Dzięki temu Dziekan Alain TEROL może ucałować Dziekan SZYMURĘ-OLEKSIĄK z zaprzyjaźnionego Wydziału w Krakowie.

Od **21 do 25 kwietnia 2004**, Centrum Uniwersyteckie w Montpellier organizuje spotkanie z liczną grupą osób odpowiedzialnych w Polsce za rozliczne programy współpracy z trzema Uniwersytetami z Montpellier.

Rektor F. ZIEJKA, Profesor J. CASTEL i Prezydent D. DEVILLE de PÉRIÈRE

Uniwersytet Jagielloński jest szczególnie dobrze reprezentowany (12 osób) z Rektorem Franciszkiem ZIEJKĄ, Prorektorem Karolem MUSIOŁEM, Dziekan Joanną SZYMURĄ-OLEKSIĄK, etc

1 października 2004, w trakcie obchodów rozpoczęcia nowego roku akademickiego na Uniwersytecie Jagiellońskim Doktor Pierre CHEVALLET otrzymuje medal "Zasłużony dla Uniwersytetu Jagiellońskiego".

9 września 2005, Profesor Marek ZEMBALA, pełniący jeszcze przez kilka dni funkcję Prorektora Collegium Medicum składa kurtuazyjną wizytę w Montpellier. Poprzez tą wizytę pragnie wyrazić wolę kontynuacji współpracy Kraków-Montpellier.

W południe zostaje zaproszony na wspólny obiad przez Profesora Bernarda DURAND, odpowiedzialnego za współpracę międzynarodową na Uniwersytecie Montpellier 1.

Wieczorem zostaje przyjęty przez Panią Prezydent Uniwersytetu Montpellier 1. W spotkaniu uczestniczą Dyrektor Centrum Uniwersyteckiego w Montpellier i Profesor CASTEL.

Począwszy od **roku 2005**, rozpoczyna się nowy program Leonardo da Vinci (Niemcy-Hiszpania-Francja-Polska) poświęcony *Ciągłemu Kształceniu Farmaceutów*. W Polsce jest on koordynowany przez Profesor Barbarę MALAWSKĄ a we Francji przez Profesora Bernarda BATAILLE.

Od **2 do 5 września 2007**, na Wydziale Farmacji w Krakowie odbywa się zebranie koordynujące czterech krajów partnerskich programu Leonardo da Vinci.

Dziekan Alain TEROL i Dyrektor Centrum Uniwersyteckiego Jean-Paul FENANDEZ korzystają z pobytu w Krakowie aby złożyć uszanowanie Rektorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego, Profesorowi fizyki Karolowi MUSIOŁOWI.

Laboratorium Immunologii Instytutu Pedriatrii znajduje się obok Wydziału Farmacji. Profesor ZEMBALA, kierownik placówki, zaprasza więc francuskich kolegów do złożenia mu wizyty.

Jest szczęśliwy mogąc pokazać im swój zupełnie nowy oddział transplantologii szpiku kostnego. Tego typu oddziały istnieją w Polsce jedynie w bardzo nielicznych szpitalach.

6 czerwca 2008, wizytę w Krakowie, z okazji 225-lecia utworzenia Katedry Farmacji i Materii Medycznej, składa delegacja Wydziału Farmacji z Montpellier pod kierownictwem Dziekana Alaina TEROL.

Jest to okazja do spotkania ze starymi kolegami i przyjaciółmi z Niemiec, Katalonii i Polski.

Dla Dziekana Alaina TEROL, autora wniosku do Rady Administracyjnej Uniwersytetu w Montpellier, jest to jednocześnie okazja do wręczenia Profesorowi Markowi ZEMBALI oficjalnego listu powiadamiającego o przyznaniu mu tytułu doktora Honoris Causa Uniwersytetu Montpellier 1.

Dzisiaj, kontynuacja jest zapewniona. Asystent na na Wydziale Farmacji w Krakowie, Doktor Paweł ZAJDEL przygotował swój doktorat w Montpellier (doktorat w systemie co-tutelle) pod opieką doktora Gilles SUBRA. Będąc współautorami ponad 10 publikacji, mają za sobą dobry start do długoletniej współpracy.

Powodzenia i szczęśliwej drogi !

Polska jest krajem ludzi myślących i nieuległych

Polska jest krajem który ma wolę tworzenia i umie podnosić się z gruzów

Polska jest krajem pełnym uroku

Lecz skąd się bierze
ta skłonność do
Polski ?

Ryszarda, Warszawa, kwiecień 1968

Montpellier (1289)

Kraków (1364)

